

Het kind met het badwater

(Baby With The Bathwater)

Komedie in twee bedrijven

door

CHRISTOPHER DURANG

vertaling

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET KIND MET HET BADWATER - BABY WITH THE BATHWATER** gaan opvoeren, dienen in alle program-maboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRISTOPHER DURANG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1984 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv
Copyright translation: © 2008 by Christopher Durang

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

HELEN - de moeder

JOHN - de vader

NANNY - de oppas

CYNTHIA

KATE - vrouw in het park

ANGELA - vrouw in het park

MRS. WILLOUGHBY - schoolhoofd

MISS PRINGLE - lerares

DAISY - jongeman

SUSAN

De rollen van NANNY, KATE en MRS. WILLOUGHBY kunnen door één actrice gespeeld worden.

De rollen van CYNTHIA, ANGELA en SUSAN kunnen ook door één actrice gespeeld worden.

NOOT VAN DE VERTALER:

Om de sfeer en authenticiteit van Durangs toneelstuk geen geweld aan te doen zijn de Amerikaanse namen van de personen, plaatsen en producten gehandhaafd. Citaten uit werken van Engelstalige schrijvers zijn om die reden ook niet vertaald. Hetzelfde geldt voor de wiegeliedjes en andere liedteksten.

Bij aankoop van “HET KIND EN HET BADWATER” kan de uitgever u eventueel de Engelstalige “Author’s Notes” doen toekomen, waarin Christopher Durang zijn visie op karakters en spel weergeeft en zijn ervaringen met diverse professionele voorstellingen van dit stuk beschrijft.

BABY WITH THE BATHWATER by CHRISTOPHER DURANG

Christopher Durang (geb. New Jersey 1949) is naast acteur en filmmaker vooral auteur van spraakmakende toneelwerken die na Broadway wereldwijd worden gespeeld. Naast deze “BABY WITH THE BATHWATER” zullen er van Durang bij onze uitgeverij ook vertalingen verschijnen van “BEYOND THERAPY”, “LAUGHING WILD” en “BETTY’S SUMMER VACATION”

Informatie over Christopher Durang:
www.christopherdurang.com

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Het huis van John en Helen, man en vrouw van achter in de twintig, begin dertig. Ze staan gebogen over een wieg.

HELEN: Hallo, baby. Hallo.

JOHN: Wat lijkt 't veel op mij.

HELEN: Ja, maar dan wel kleiner.

JOHN: Ach ja...

HELEN: En 't lijkt ook veel op mij. 't Heeft mijn haar.

JOHN: Dat is zo.

HELEN: *(licht verontrust)* Misschien was het toch beter af met jouw haar.

JOHN: *(geruststellend)* Je hebt toch heel mooi haar.

HELEN: *(geroerd)* Dank je.

JOHN: Graag gedaan. *(ze glimlachen warm naar elkaar, hij buigt zich weer over de wieg)* Hallo, baby. Hallo. Poeliepoeliepoelie.

HELEN: Ah. Snoepiesnoepie. Snoepiederpoepie!

JOHN: Ayayayaaa! Pappa's klein frikadelletje.

HELEN: Noem het kind geen frikadelletje.

JOHN: Dat is een koosnaampje.

HELEN: Dat is het niet, dat is een snack. Niemand wil frikadelletje genoemd worden.

JOHN: Dat verstaat 't kind toch nog niet.

HELEN: Ik heb in verschillende boeken gelezen dat je ervan uit moet gaan dat zo'n baby je *kan* verstaan. We willen toch niet dat het op school fout gaat of dat het later huwelijksproblemen krijgt omdat jij het "frikadelletje" noemde.

JOHN: Heb jij je gevoel voor humor verloren?

HELEN: *(resoluut)* Ik wil niet dat het kind in de war raakt... daarom zeg ik dit. Een kind groot brengen is een delicate zaak.

JOHN: Oké. *(tot de baby)* Jij bent helemaal geen frikadelletje, droppie van me. *(hij merkt dat Helen boos naar hem kijkt)* En je bent natuurlijk ook geen droppie. Je bent een baby. Ba-by. Ba-by.

HELEN: Ik wil scheiden.

JOHN: Wat?!

HELEN: Je hoorde me wel. Ik wil een scheiding.

JOHN: Ben je krankzinnig! Je kent de statistieken over kinderen uit gebroken gezinnen. Wil jij dát òns kind aandoen?

HELEN: Ik voel dat ik nog niet toe ben aan een huwelijk. Ook toen we trouwden was ik dat eigenlijk nog niet. Ik had *née* moeten zeggen.

JOHN: Maar we houden toch van elkaar.

HELEN: Jij bent blond. Ik hou niet van mannen met blond haar. Ik hou van mannen met donker haar, alleen die maken me bang. Van jou ben ik niet bang. Jou haat ik.

JOHN: Wat is dit? Een postnatale depressie?

HELEN: Praat jij nou maar niet over postnatale depressies, daar weet jij helemaal niets van. (*tegen de baby*) Mannen begrijpen daar niks van, hè, suikerbeestje.

JOHN: Als ik het geen frikadelletje mag noemen, mag jij het geen beestje noemen.

HELEN: Ik noemde het geen beestje.

JOHN: Wel waar! Je zei suikerbeestje.

HELEN: Suikerbeestje is een uitdrukking, dat is geen beest. Je gaat geen dierenwinkel in en vraagt om een suikerbeestje.

JOHN: Waarom wil jij beslist elke discussie winnen?

HELEN: Als ik gelijk heb, heb ik gelijk. Dat heeft niets met winnen van doen. (*tegen de baby*) Mannen kunnen niet discussiëren. Bij mannen eindigt het altijd in schoppen en slaan.

JOHN: Ik schop of sla nooit iemand.

HELEN: Mannen en jongens doen niets anders dan elkaar tegen de grond slaan. Ze vallen elkaar aan op straat, bij voetbal, bij gevechten op de TV, ze verkrachten elkaar als ze gevangen zitten. En in donkere steegjes randen ze vrouwen en kinderen aan. (*tegen de baby*) Pas op voor mannen, liefje. Wees maar blij dat jij nooit een man zal worden.

JOHN: Wat zeg jij een akelige dingen. En is het trouwens wel een meisje? Volgens mij is het een jongen.

HELEN: We weten niet welke sekse het heeft. Daar is het nog te jong voor. De dokter zei dat we dat later nog kunnen beslissen.

JOHN: Zoiets beslis je niet later. Het geslacht kies je niet, dat is een feit.

HELEN: Die dokter zei heel iets anders tegen mij. Hij had het over zoiets als het DNA molecuul. Daar kan het verschillende kanten mee opgaan. Gaat het de ene kant op dan krijgt het kind testosteron en moet je op een gegeven moment beslissen of je het laat besnijden of niet. Gaat het de andere kant op dan wordt het oestrogeen en wordt het een meisje. In een heel enkel geval gaat dat DNA een verbinding aan met kobaltmoleculen en dan is het kind 5000 jaar radioactief en dan kan je het beter in een baan om de aarde schieten.

JOHN: Wat is dat allemaal voor onzin!

HELEN: Spreek ik Chinees? Ik ben een idioot getrouwd. (*tegen de baby*) Je vader is een idioot. O god, geef me een man met donker

haar die slimmer is dan ik. *(tegen John)* Waarom ga je niet gewoon weg? Ik mag je niet.

JOHN: Ik begrijp er niets van, gisteren waren we nog zo gelukkig.

HELEN: Waar heb je het over? Gelukkig? Wie was er gelukkig?

JOHN: Wij! We maakten plannen. Over naar welke school het zou gaan, naar welk speeltuintje we het zouden meenemen. Of we het oorlogje zouden laten spelen of niet, hoe we het zindelijk zouden maken.

HELEN: God! Zindelijk maken. Dat kán ik niet. We zullen iemand moeten inhuren.

JOHN: Inhuren? Daar hebben we het geld niet voor.

HELEN: Dat geld moeten we zien te verdienen.

JOHN: Dat gaat niet, ik heb m'n werk opgezegd.

HELEN: Dan zoek je maar een ander baan.

JOHN: Ik heb nu rust nodig, ik ben nog niet toe aan ander werk.

HELEN: John, dat is niet erg praktisch.

JOHN: Ik wil terug in bed.

HELEN: Ben je vergeten dat jij zelf zei dat je verantwoordelijkheid wilde? Je kwam eindelijk uit je hoekje bij de koelkast en je zei tegen mij: "Helen, mijn jeugd is voorbij, ik ben er rijp voor. Laten we een kind maken." En dat deden we. Weet je dat niet meer?

JOHN: Ik heb professionele hulp nodig. Ik denk zelf aan McLains in Massachusetts. Dat is de inrichting waar James Taylor ook enige tijd was opgenomen. Wat was die man daarna kalm en rustig bij zijn optredens. McLain heeft ook een zomerhuis in Martha's Vineyard. Als de dokter zegt dat ik daar goed genoeg voor ben, zou ik daar naar toe...

HELEN: JOHN! NEEM JE VERANTWOORDING OP JE! *(de baby huilt)*
O god, het huilt. Wat moeten we nu?

JOHN: Ga zingen.

HELEN: *(zingt lief en zacht)* "There's no business like show business, like no business..."

JOHN: Lieve!ing, dat is geen slaapliedje.

HELEN: Ik ken geen slaapliedjes.

JOHN: *(zingt)* "Hush little baby, don't you cry, Mama's gonna give you a big black eye..."

HELEN: Goeie hemel, zo gaat dat liedje helemaal niet.

JOHN: Dat weet ik ook wel. Ik kom even niet op de precieze tekst.

HELEN: O god, jij gaat het kind straks allemaal verkeerde liedjes leren. Wat zal het een problemen krijgen in de omgang met andere kinderen.

JOHN: Zullen we het toch maar oppakken, dan houdt het wel op met

huilen.

HELEN: En het dan laten vallen? Ik voel me niet zeker, ik heb bij 't ontbijt een cocktail gehad.

JOHN: Waarom neem je dan ook een cocktail?

HELEN: Jij zit ook altijd op mij te vitten! Het spijt me dat ik met je getrouwd ben. Het spijt me ook dat ik een kind gebaard heb. Ik wou dat ik weer op Spence School zat.

JOHN: Wij houden van het kind.

HELEN: Hoe kunnen we nu van dit kind houden, het houdt maar niet op met dat gekrijs. *(tegen de baby)* Hou op, baby. Hou op. O god, help ons alstublieft. Laat 't ophouden, alstublieft. *(Nanny komt op, ze gaat gekleed in tweed en draagt een echt dameshoedje. Ze heeft een grote stoffen handtas bij zich)*

NANNY: Hallo. Ik ben Nanny.

HELEN: O, goddank. Wat ben ik blij dat u er bent! Laat dat gehuil alstublieft ophouden.

NANNY: *(gaat naar de wieg, met een hoog troostend maar merkwaardige stemmetje)* Hallooooo, baby. Hallooooo. Jaaaaa. Jaaaaa. Dit is Nanny. Jaaaaa. *(de baby stopt met huilen)* Goedzo. Goedzo. Ik heb een cadeautje voor je. *(Ze haalt een doosje tevoorschijn en opent die – het is een fopcadeau – een lange fopslang veert omhoog uit het doosje. De baby krijgt, John en Helen zijn ook geschrokken. Nanny lacht)* Ha haha haha! Wat een verrassing, niet?

JOHN: Wie bent u eigenlijk?

HELEN: O god, nu huilt het weer. Laat het *alstublieft* ophouden met huilen.

NANNY: Wat zeg je? Ik kan je niet verstaan. Dat kind maakt zo'n herrie.

HELEN: Laat dat dan ook stoppen, alstublieft.

NANNY: *(weer met een hoog stemmetje)* Stil maar, baby'tje, stil maar. *(geen resultaat, dan luid krijsend)* KOP DICHT! *(de baby stopt abrupt tot genoegen van Nanny)*

JOHN: *(kijkt naar de baby)* Ik geloof dat het een hartaanval heeft gekregen.

NANNY: Nee, nee, het rust alleen maar uit.

HELEN: Het gehuil is goddank over.

JOHN: Wie bent u?

NANNY: Ik ben de Geest van Kerstmis in het Verleden. Hahahaha. Ik maak maar een grapje. Van het ziekenhuis uit heb ik een lijst van nieuwe ouders gekregen, ik val nu gewoon bij die mensen binnen. Ik wil dus de woensdagavonden vrij en ik ben allergisch voor asperges en kreeft...

HELEN: We eten nooit kreeft.

NANNY: En ik hou meer van pindakaas met stukjes noot dan van die zonder stukjes, maar als je die nog hebt staan, maken we die eerst wel op voor je die andere koopt.

JOHN: Ik kan u niet betalen.

NANNY: De ramen doe ik niet, de vloeren doe ik niet en de was doe ik ook niet. Maar ik maak wel zalmsalade, tonijnsalade, salade niçoise en sandwiches met pindakaas met stukjes noot. Ik maak ook mijn eigen yoghurt, in een groot vat.

JOHN: U kunt hier niet blijven.

HELEN: Maar ik heb hulp nodig, ik kan dit niet aan. John, alsjeblieft.

JOHN: Maar ik heb geen werk.

NANNY: Maar dan zoek je toch werk.

JOHN: Wat voor werk?

NANNY: Is astronaut niets voor je? Dat betaalt goed. Of voetballer. Nieuwslezer. *(tegen de baby)* Dat zou leuk zijn, pappa op de TV, Baby? Baby? *(kijkt in de stille wieg)* Die slang heeft het bang gemaakt, geloof ik. *(tegen de baby)* WAKKER WORDEN! *(de baby huilt)* Zo, dat is beter. *(glimlacht genoeglijk)*

HELEN: Schreeuw niet zo, alstublieft, dat is niet goed voor de baby.

JOHN: Zou ik 't toch maar oppakken? Om te troosten...

HELEN: Goed zo, John, dat klinkt heel verantwoord. Je bent een goeie jongen.

JOHN: Dank je. *(neemt het kind uit de wieg, het gehuil stopt)*

HELEN: John is ontslagen, weet u.

NANNY: Dat brengt geen brood op tafel.

HELEN: Ik zou ook een baan kunnen nemen, maar ja, wat zou ik kunnen doen?

NANNY: Nou, ga een boek schrijven. "The World According to Helen" Die over Garp is destijds heel goed verkocht. Waarom zou jij niet zoiets schrijven?

HELEN: Ja, dat is een prima idee, Maar dan heb ik wel pen en papier nodig.

NANNY: Goed, hier heb je een dollar. Ga nu naar de winkel, koop papier en goeie pen.

HELEN: Nu?

NANNY: Het is nu of nooit. Zo is het toch, baby?

HELEN: John, alsjeblieft, leg de baby weer weg. Ik ben zo bang dat één van ons het toch laat vallen. *(tegen Nanny)* Met ontbijt heb ik een cocktail gehad en John heeft een paar Vicks Nyquils *(of ander slaapmiddel)* en Quaaludes *(of andere partydrug)* geslikt.

JOHN: Omdat ik me zo gespannen voelde.

NANNY: Leg de baby weer neer, John, je verwent het kind. (*neemt de baby over en legt die in de wieg*) Goed, wat denken jullie, hoe zullen we het noemen?

HELEN: Nou ja, John's vader heette John en zijn moeder Joan. Mijn vaders naam was ook John, mijn moeder heette Hillary en mijn dokter is Dr. Arthur Hammerstein. Ik had liever een vrouwelijke arts gehad die had me beter begrepen, maar die zijn moeilijk te vinden.

NANNY: Ja, maar nu nog een naam, een náám.

HELEN: Daar heb ik nu even geen zin in.

NANNY: Goed, dan geven we het kind geen naam.

JOHN: We kunnen het John noemen als het een jongetje is, is het een meisje dan noemen we het Helen.

HELEN: Ik wil het op dit moment helemaal geen naam geven. Ik ga weer naar bed.

NANNY: Ik dacht dat je papier en pen voor je boek ging kopen.

HELEN: Dat wil ik niet, ik wil slapen.

NANNY: Ik heb je wel een dollar gegeven.

HELEN: Wat kan mij dat schelen.

NANNY: Hier is nog een dollar. Ga nu maar en koop onderweg een lekker ijsje voor jezelf.

HELEN: O! Dank je wel, Nanny. Ik hou van je. (*omhelst haar en gaat snel af*)

NANNY: We zullen heel aardig tegen haar moeten zijn. (*tegen de baby*) Reken niet teveel op je mamma, baby. Ze is niet helemaal goed bij haar hoofd. (*tegen John*) En... wat kan ik voor jou betekenen?

JOHN: Ja, weet u, ik heb u eigenlijk nog niet echt aangenomen.

NANNY: Wat dacht je van een vluggertje?

JOHN: Pardon?

NANNY: Wij ietwat oudere meisjes kennen een paar bijzondere kunstjes, waar je vrouw geen benul van heeft, wil ik wedden.

JOHN: Ik weet het niet echt, ik heb Quaalude geslikt vanmorgen. Ik weet niet of ik ergens toe in staat ben.

NANNY: Het is wel grof om mij nu af te wijzen, ik heb ook zo mijn gevoelens.

JOHN: Ja maar, de baby...?

NANNY: De baby hoeft er niets van te merken. Nou, kom, we hebben niet al te veel tijd, ze is alleen maar uit op papier en pen en dat ijsje.

JOHN: Goed, vooruit dan maar, maar niet hier. Ik voel me wat ongemakkelijk tegenover het kind.

NANNY: Als we harde muziek opzetten, merkt het niets van ons.

JOHN: Maar de trommelvliesjes dan, kan dat geen kwaad? Ik wil een goede vader zijn.

NANNY: Dat ben je ook. Ik heb heel kleine dopjes die we in de oortjes kunnen doen.

JOHN: Dan heeft die harde muziek toch ook geen zin meer?

NANNY: *(moet daar even over nadenken)* Dat weet ik niet.

JOHN: Dat maakt het allemaal zo gecompliceerd.

NANNY: *(opgetogen)* Goed dan! Dan doen we het toch in de keuken. Kom op.

(Energiek duwt ze John de keuken in. Kort daarop begint de baby te huilen. Een jonge vrouw, die er lief uitziet maar slordig gekleed gaat, komt het appartement in. Haar naam is Cynthia en ze is hoogzwanger. Het lijkt er op dat ze zonder bepaalde bedoeling het appartement binnenloopt. Ze loopt naar de wieg en zingt, zacht en lief, om het kind te troosten. Na een paar regels stopt de baby met huilen. Cynthia blijft een tijdje doorzingen, haar stem is warm en gevoelig)

CYNTHIA: *(zingt)*

Hush, little baby,
Don't say a word,
Momma's gonna buy you a mockingbird,
And if that mockingbird don't sing
Momma's gonna buy a golden ring,
And if that golden ring turns brass,
Momma's gonna buy you a looking glass,
And if that looking glass gets broke,
Momma's gonna buy you a billy goat.

(Ze neuriet en glimlacht omdat de baby rustig is geworden. Zacht neuriënd verlaat ze het appartement. Lichten dimmen)

einde scène 1

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto